

[Rasmussen (Gylling).]

sige mit Partis Støtte til en Afgørelse i denne Sag, saaledes at dette Lovforslag maaske allerede i indeværende Samling kunde blive gennemført. Jeg tror, det er et Ønske, som deles af de fleste indenfor de forskellige Erhvervsgrene. Jeg tror, at det Tidspunkt nu er inde, da man bør træffe en Afgørelse, saa de i den nærmeste Tid kan faa at vide i alt Fald nogenlunde, i hvad Retning det gaar.

Vejen: De to ærede Ordførere, Ordføreren for Partiet Venstre og Ordføreren for Socialdemokraterne, har omtalt Forholdet med Hensyn til de 4 jydsk Herreders Befolknings Ret til at omføre Husflidsvarer til Forhandling, men det forekommer mig, at de to ærede Ordførere ikke har fat i det rigtige.

Den ærede Ordfører for Venstre, Hr. J. C. A. Larsen, siger, at det i Kommissionen blev oplyst, at der nu ikke mere er Tale om egentlige Husflidsvarer, men om Industrivarer. Det maa ganske sikkert bero paa en Misforstaaelse, for der fabrikkes i vedkommende Herreder en Masse egentlige Husflidsvarer. Men naar der er Tale om Uldvarer, er der ingen Forskel paa de Varer, der fabrikkes paa Fabrikkerne, og de Varer, der fabrikkes i Hjemmene som Husflid. Sagen er nemlig den, at baade Fabrikkerne og Hjemmene har akkurat de samme Maskiner, og de fabrikkerer Varerne akkurat ens. Hvis de Herrer vil gaa ind i Stormagasinerne, i Magasin du Nord eller hos Illum, vil De blandt de allerfineste Varer paa dette Omraade finde baade Fabriksvarer og Husflidsvarer.

Jeg vil takke den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti, fordi han oplæste Reskriptet. Jeg udtalte ikke i Gaar, at denne Tilladelse var Begyndelsen; nej, Uldvareindustrien er meget ældre end fra 1741. Det er ogsaa ganske nyttigt, at det bliver oplyst her, at det ikke er Befolkningen fra disse 4 jydsk Herreder, der den Gang fremkom med Kravet om at faa en Særret, men at det var Borgerne i Staden København, der søgte derom, og det synes jeg det er heldigt at skrive sig bag Øret, nu da Spørgsmaalet er til Behandling her.

Socialdemokraternes Ordfører har udtalt, at Grunden til, at vi nu kunde gaa bort herfra, var, at der ikke vilde ske nogen Skade derved, idet Befolkningen ikke mere efterspørger disse Varer, da de ikke kan konkurrere med Fabriksvarerne. Som

jeg har paavist, er de Varer, der laves som Husflidsvarer, og de Varer, som laves paa Fabrikkerne, ganske ens, saa deri ligger der ingen Begrundelse.

Jeg takker den højtærede Handelsminister for hans Svar paa min Forespørgsel i Gaar, men jeg kan desværre ikke takke ham for hans Stilling til mine Ønsker.

Den højtærede Handelsminister sagde, at den gamle Forordning havde mistet enhver Art af Berettigelse; det forstaaer jeg ikke. Naar den i 100 Aar har haft Berettigelse, hvorfor har den saa nu mistet enhver Art af Berettigelse? Den højtærede Handelsminister begrundede sit Forslag med, at man ikke kan kontrollere Varenes Oprindelse. Det er rigtigt nok, at det er vanskeligt; men at gaa til at ophæve alle Bestemmelser, som det ikke er nemt at føre Kontrol med, synes jeg vil være lidt langt ude. Det er rigtigt nok, at Politimestrene og Dommerne her i Landet mange Gange har været i Vilderede med den Slags Ting, fordi de ikke paa Politikontorerne og Dommerkontorerne har kunnet kontrollere, om de Varer er lavet paa en Fabrik eller i et Hjem; men jeg synes dog, det vilde være mærkeligt at gaa til at ophæve Bestemmelsen af den Grund, da der jo er saa mange andre Forhold, hvor der er Vanskeligheder med Kontrollen.

For Resten vil jeg mene, at det ikke vil være helt umuligt at føre Kontrol i dette Tilfælde; man kan f. Eks. indføre en Mærkningsbestemmelse. I øvrigt er der jo en vis Risiko for dem, der gaar omkring og handler med disse Varer, ved at købe paa Fabrikkerne, idet Varerne, hvis det kan konstateres, at det er Fabriksvarer og ikke Husflidsvarer, kan konfiskeres til Fordel for Anmelderen; det er de ikke udsat for, naar det er virkelig lovlige Husflidsvarer.

Den højtærede Handelsminister kom endvidere med en anden Begrundelse, og det var den, at Befolkningen i de 4 Herreder i sin Tid var stærkt forarmet. Vi hørte for lidt siden Reskriptet blive læst op, og der stod ikke det mindste, der hentydede til, at Befolkningen var forarmet.

Det er vist rigtigt nok, at Befolkningen i de 4 Herreder den Gang var forarmet, men det var ikke Grunden til Reskriptet, men derimod den, at Uldindustrien den Gang stod paa et højt Stade i de 4 Herreder. Der var intet andet Sted her i Landet, der havde en Uldindustri den Gang. I hundrede Aar var det de eneste Steder, hvor der fabrikkedes Uldvarer; de Uldvarer, man skulde bruge, som ikke var fabrikeret i Vestjylland